

ശുഅറാ : (കവികൾ)

അവതരണം മക്കയിൽ, വചനങ്ങൾ 227

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

طسّم ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾

1. ത്യാ-സീൻ-മീം.

2. സുവ്യക്തമായ ഗ്രന്ഥത്തിലെ വചനങ്ങളാണിത്.

لَعَلَّكَ بَدِخُجٍ نَّفْسِكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾

3. അവർ വിശ്വാസികളാകാത്തതിന്റെ പേരിൽ നീ (മനം ഞാൻ) നീന്റെ ജീവൻ നശിച്ചേക്കാം.

إِنْ تَشَاءُ نُتْرِلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ﴿٤﴾

4. നാം ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരുടെ മേൽ ആകാശത്തുനിന്ന് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം ഇറക്കുന്നതാണ്. അപ്പോൾ അവരുടെ പിരടികൾ അതിന് (വിനയപൂർവ്വം) താഴുന്നതായി മാറും.

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ﴿٥﴾

5. പരമ കാരുണികനിൽനിന്ന് ഏതൊരു ദൃഷ്ടാന്തം അവർക്ക് വന്നെത്തുമ്പോഴും അവർ അതിൽനിന്ന് പിന്തിരിഞ്ഞു കളയാതിരുന്നിട്ടില്ല.

فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦﴾

6. തീർച്ചയായും അവർ കളവാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, അവർ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയുള്ള വൃത്താന്തം അവർക്ക് വന്നെത്തിക്കൊള്ളും.

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿٧﴾

7. അവർ ഭൂമിയിലേക്ക് നോക്കുന്നില്ലേ, സകലയിനം മെച്ചപ്പെട്ട സസ്യങ്ങളെയും നാം എത്രയാണതിൽ മുളപ്പിച്ചതെന്ന്?

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ

الرَّحِيمُ ﴿٩﴾

8. തീർച്ചയായും അതിൽ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്. എന്നാൽ അവരിൽ അധിക പേരും വിശ്വാസികളായില്ല.

9. തീർച്ചയായും നീന്റെ രക്ഷിതാവ് തന്നെയാകുന്നു പ്രതാപിയും കരുണാനിധിയും.

وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ أُنْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ قَوْمِ فِرْعَوْنَ ۗ أَلَا

يَتَّقُونَ ﴿١١﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿١٢﴾

- 10. നിന്റെ രക്ഷിതാവ് മൂസായെ വിളിച്ചു അക്രമികളായ ജനതയുടെ അടുത്തേക്ക് ചെല്ലാൻ പറഞ്ഞതോർക്കുക.
- 11. ഫിർഔന്റെ അടുത്തേക്ക്. (എന്നിട്ട്) അവർ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നില്ലേ എന്ന് (ചോദിക്കുക).
- 12. അദ്ദേഹം (മൂസാ) പറഞ്ഞു: രക്ഷിതാവേ, അവരെനെ കളവാക്കുമെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَٰرُونَ ﴿١٣﴾

- 13. എന്റെ ഹൃദയം തെരുങ്ങുന്നു. എന്റെ നാവ് വാചാലവുമല്ല. അതിനാൽ, ഹാറൂന് നീ സന്ദേശം അയക്കുക.

وَلَهُمْ عَلَىٰ ذُنُوبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿١٤﴾ قَالَ كَلَّا فَادْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ﴿١٥﴾

- 14. അവർക്കൊക്കെ, എന്റെ മേൽ കുറ്റവുമുണ്ട്. അതിനാൽ, അവർ എന്നെ കൊല്ലുമെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.
- 15. (അല്ലാഹു) പറഞ്ഞു: ഒരിക്കലുമില്ല. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും പോവുക. തീർച്ചയായും നാം നിങ്ങളോടൊപ്പം എല്ലാം ശ്രദ്ധിക്കുന്നവനായുണ്ട്.

فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٧﴾

- 16. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ഫിർഔന്റെ അടുത്തു ചെല്ലുക. എന്നിട്ട് ഞങ്ങൾ ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ ദൂതന്മാരാകുന്നു എന്ന് പറയുക.
- 17. ഞങ്ങളുടെ കൂടെ ഇസ്രായീൽ സന്തതികളെ അയക്കണമെന്നും (പറയുക).

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ﴿١٨﴾

- 18. (അവരുടെ ആവശ്യം കേട്ട്) അവൻ(ഫിർഔൻ) പറഞ്ഞു: കുട്ടിയായിരിക്കെ നിന്നെ ഞങ്ങളുടെ കുട്ടത്തിൽ വളർത്തിയില്ലേ? നിന്റെ ആയുസ്സിൽ വർഷങ്ങൾ ഞങ്ങളിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടുമുണ്ട്.

وَفَعَلْتَ فَعَلَتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

- 19. നീ ചെയ്ത നിന്റെ(1) കർമ്മമുണ്ടല്ലോ, അത് നീ ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്. നീ നന്ദി കെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ തന്നെയാണ്.

(1) മൂസാ അബദ്ധത്തിൽ കോപ്റ്റിക് വംശജനായ ഒരാളെ കൊല്ലാനിടയായ സംഭവമാണ് ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٠﴾

20. (മുസാ)പറഞ്ഞു: ഞാനതും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. (അനം) ഞാൻ പിഴവ് പറ്റിയവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരുന്നു.

فَقَرَّرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا

وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾

21. അങ്ങനെ, നിങ്ങളെപ്പറ്റി ഭയം തോന്നിയപ്പോൾ നിങ്ങളിൽനിന്നും ഞാൻ ഓടിപ്പോയി. അങ്ങനെ, എന്റെ രക്ഷിതാവ് എനിക്കും തത്വജ്ഞാനം നൽകുകയും എന്നെ ദൂതന്മാരിൽ പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا

رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾

22. നീ എനിക്കും ചെയ്തു തന്നതായി എടുത്തു പറയുന്ന ആ അനുഗ്രഹമുണ്ടല്ലോ, നീ ഇസ്രായീൽ സന്തതികളെ അടിമകളാക്കി വെച്ചു എന്നതാണത്.

23. ഫിരഔൻ ചോദിച്ചു: എന്താണ് ഈ ലോകരക്ഷിതാവ്?

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٢٤﴾ قَالَ لِمَنْ

حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿٢٥﴾

24. അദ്ദേഹം(മുസാ) പറഞ്ഞു: ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും അവ രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതിന്റെയും രക്ഷിതാവുകുന്നു(അവൻ). നിങ്ങൾ ദ്രുഹവിശ്വാസമുള്ളവരാണെങ്കിൽ.

25. അവൻ(ഫിരഔൻ) ചുറ്റുമുള്ളവരോട് ചോദിച്ചു: എന്താ, നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചുകേൾക്കുന്നില്ലേ?

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ

الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾

26. അദ്ദേഹം(മുസാ) പറഞ്ഞു: നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവും നിങ്ങളുടെ പൂർവപിതാക്കളുടെ രക്ഷിതാവുമാണവൻ.

27. അവൻ(ഫിരഔൻ) പറഞ്ഞു: നിങ്ങളിലേക്കും അയക്കപ്പെട്ട നിങ്ങളുടെ (ഈ) ദൈവദൂതൻ തീർച്ചയായും ഒരു ഭ്രാന്തൻ തന്നെയാണ്.

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾

28. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഉദയാസ്തമയ സ്ഥാനങ്ങളുടെയും അവക്കിടയിലുള്ളതിന്റെയും രക്ഷിതാവത്ര അവൻ. നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ.

قَالَ لَيْنَ اتَّخَذتَ إِلَٰهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴿٢٩﴾

29. അവൻ(ഫിർഔൻ) പറഞ്ഞു: നീ ഞാനല്ലാത്ത വല്ല ദൈവത്തെയും സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഞാൻ നിന്നെ തടവുകാരുടെ കൂട്ടത്തിലാക്കുന്നതാണ്.

قَالَ أَوْلَوْ جِنَّتِكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾ قَالَ فَاتِّبِعِيهِ إِن كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ
﴿٣١﴾ فَالْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٢﴾

30. അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: ഞാൻ നിനക്ക് വ്യക്തമായ വല്ല സംഗതിയും കൊണ്ടുവന്നു കാണിച്ചാലോ? (എന്നാലും നീ നിഷേധിക്കുമോ?)

31. അവൻ പറഞ്ഞു: എന്നാൽ നീ സത്യവാനാണെങ്കിൽ അത് കൊണ്ടു വാ.

32. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം(മൂസാ) തന്റെ വടി നിലത്തിട്ടു. അപ്പോഴതാ അത് വ്യക്തമായ പാമ്പായി മാറുന്നു.

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنّٰظِرِيْنَ ﴿٣٣﴾ قَالَ
لِلْمَلٰٓئِكَةِ حَوْلَهُۥٓ إِنّٰ هٰذَا سَاحِرٌ عَلِيْمٌ ﴿٣٤﴾

33. അദ്ദേഹം തന്റെ കൈ (വസ്ത്രത്തിനുള്ളിലായി കക്ഷത്ത് വെച്ച ശേഷം) പുറത്തേക്കെടുത്തു. അപ്പോഴതാ അത് കാണികൾക്ക് വെള്ള നിറമാകുന്നു.

34. അവൻ(ഫിർഔൻ) തന്റെ ചുറ്റുമുള്ള പ്രമുഖരോട് പറഞ്ഞു: നിശ്ചയം ഇവൻ പഠിച്ച ആഭിചാരകൻ തന്നെ.

يُرِيْدُ اَنْ يُخْرِجَكُم مِّنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِۦٓ فَمَا اِذَا تَأْمُرُوْنَ
﴿٣٥﴾ قَالُوْٓا اَرْجِهْ وَاخَاهُ وَاَبْعَثْ فِي الْمَدَآئِنِ حٰشِرِيْنَ

35. തന്റെ ആഭിചാരം കൊണ്ട് നിങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ നാട്ടിൽനിന്ന് പുറത്താക്കാനാണ് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ എന്തു നിർദ്ദേശിക്കുന്നു?

36. അവൻ പറഞ്ഞു: അവന്റെയും അവന്റെ സഹോദരന്റെയും കാര്യം മാറ്റിവെക്കുക. ആളുകളെ വിളിച്ചുകൂട്ടാൻ ഗ്രാമങ്ങളിലേക്ക് (ദൂതന്മാരെ) അയക്കുകയും ചെയ്യുക.

يَأْتُوْكَ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيْمٍ ﴿٣٧﴾ فَجَمِيعَ السّٰحِرَةِ لِيْمِيْقَتِ يَوْمٍ مّٰعْلُوْمٍ
﴿٣٨﴾ وَقِيْلَ لِلنّٰسِ هَلْ اَنْتُمْ مُّجْتَمِعُوْنَ ﴿٣٩﴾

37. പഠിച്ച എല്ലാ ജാലവിദ്യക്കാരെയും അവർ അങ്ങക്ക് കൊണ്ടുവരട്ടെ.

38. അങ്ങനെ ഒരു ദിവസം നിശ്ചിത സമയത്ത് ആഭിചാരകരെല്ലാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെട്ടു.

39. ജനങ്ങൾ ചോദിക്കപ്പെട്ടു: നിങ്ങളും ഒരുമിച്ചുകൂടുമല്ലോ?

لَعَلّٰنَا نَتَّبِعُ السّٰحِرَةَ اِنْ كَانُوْا هُمْ الْغٰلِبِيْنَ ﴿٤٠﴾

40. നമുക്ക് ജാലവിദ്യക്കാരെ പിന്തുടരാനായേക്കും, അവരാണ് വിജയിക്കുന്നതെങ്കിൽ.

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِيرَعُونَ أَبْنُ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا
نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٢﴾

- 41. അങ്ങനെ ജാലവിദ്യക്കാർ വന്നപ്പോൾ അവർ ഫിരഔനോട് ചോദിച്ചു: ഞങ്ങളോട് വിജയിക്കുന്നതെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലമുണ്ടായിരിക്കുമോ?
- 42. അവൻ(ഫിരഔൻ) പറഞ്ഞു: അതെ. തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ സമീപ്യം ലഭിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലുമായിരിക്കും.

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُّقْتُونَ ﴿٤٣﴾ فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ
وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾

- 43. മൂസാ അവരോട് പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾക്ക് ഇടാനുള്ളതെല്ലാം നിങ്ങൾ ഇടുക.
- 44. അവർ അവരുടെ കയറുകളും വടികളും ഇട്ടു. അവർ പറയുകയും ചെയ്തു: ഫിരഔന്റെ പ്രതാപമാണ് സത്യം, തീർച്ചയായും നാം തന്നെയാണ് വിജയികൾ.

فَأَلْقَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٤٥﴾ فَأَلْقَى السَّحَرَةُ
سِحْرِيهِمْ ﴿٤٦﴾ قَالُوا أَمْ نَأْتِي رَبِّ الْغَالِبِينَ ﴿٤٧﴾

- 45. അനന്തരം മൂസാ തന്റെ വടി ഇട്ടു. അപ്പോഴതാ അത് അവർ വ്യാജമായി ഉണ്ടാക്കിയതിനെ വിഴുങ്ങുന്നു.
- 46. അപ്പോൾ മായാജാലക്കാർ സാഷ്ടാംഗം വീണു.
- 47. അവർ പറഞ്ഞു: ലോകരക്ഷിതാവിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു.

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿٤٨﴾

- 48. മൂസായുടെയും ഹാറൂന്റെയും രക്ഷിതാവിൽ.

قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرٌ كُفُّمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ
فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَا تُفْطِنُ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِّنْ خَلْفٍ وَلَا صَلِّتْكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٤٩﴾

- 49. അവൻ(ഫിരഔൻ) ചോദിച്ചു: ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അനുവാദം തരുന്നതിനു മുമ്പായി നിങ്ങൾ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചുവെന്നോ? തീർച്ചയായും ഇവൻ(മൂസാ) നിങ്ങൾക്ക് മായാജാലം പഠിപ്പിച്ച നിങ്ങളുടെ വലിയ ആളാണ്. നിങ്ങൾ വഴിയെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും. നിങ്ങളുടെ കാലുകളും കൈകളും എതിർവശങ്ങളിലായി കൊണ്ട് ഞാൻ മുറിച്ചുകളയുകയും നിങ്ങളെ മുഴുവൻ ക്രൂശിക്കുകയും ചെയ്യും.

قَالُوا لَا ضَيْرٌ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥٠﴾

- 50. അവർ(ആഭിചാരികൾ) പറഞ്ഞു: സാരമില്ല. നിശ്ചയം ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവികളേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകുന്നവരാകുന്നു.

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَتَنَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾

51. ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് ഞങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ പൊറുത്തു തരുമെന്ന് ഞങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ, എല്ലാവരെക്കാളും ആദ്യം ഞങ്ങൾ വിശ്വാസികളായല്ലോ.

﴿٥٢﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِيٰ إِنَّكُمْ مُتَّبِعُونَ ﴿٥٢﴾

52. മൂസാക്ക് നാം ബോധനം നൽകി: എന്റെ ദാസന്മാരെയും കൊണ്ട് നീ രാത്രിയിൽ പുറപ്പെട്ടുകൊള്ളുക. തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ ശത്രുക്കളാൽ പിന്തുടരപ്പെടുന്നവരാകുന്നു.

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٤﴾

﴿٥٤﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ﴿٥٤﴾

53. അങ്ങനെ ഫിരഔൻ (സൈന്യ സജ്ജീകരണാർഥം) ആളുകളെ വിളിച്ചുകൂട്ടാൻ പട്ടണത്തിലേക്ക് (ദൂതന്മാരെ) അയച്ചു.

54. തീർച്ചയായും ഇവർ(മൂസായും വിശ്വാസികളും) കുറച്ചു പേരുള്ള ഒരു സംഘമാകുന്നു.

55. നിശ്ചയം അവരാകട്ടെ, നമ്മെ അരിശം കൊള്ളിക്കുന്നവരാകുന്നു.

﴿٥٥﴾ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَادِرُونَ ﴿٥٥﴾ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِّنْ جَنَّتِ وَعُيُونِ ﴿٥٦﴾

﴿٥٦﴾ وَكُتُوْبٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٦﴾ كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٥٧﴾

﴿٥٧﴾ فَاتَّبَعُوهُمْ مُّشْرِقِينَ ﴿٥٧﴾

56. തീർച്ചയായും നാം തന്നെയാകുന്നു സംഘടിതരും ജാഗരൂകരും.

57. അങ്ങനെ നാം അവരെ അവരുടെ ഉദ്യാനങ്ങളിൽനിന്നും അരുവികളിൽനിന്നും പുറത്താക്കി;

58. ഭയോരങ്ങളിൽനിന്നും മാന്യമായ വാസ സ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും.

59. അപ്രകാരമാണ് (നാം പ്രവർത്തിക്കുന്നത്). അവയൊക്കെ നാം ഇസ്രാഇൽ സന്തതികൾക്ക് അനന്തരമായി നൽകുകയും ചെയ്തു.

60. പുലർച്ചെ അവർ(ഫിരഔനും സൈന്യവും) അവരെ (മൂസായെയും സംഘത്തെയും) പിന്തുടർന്നു.

﴿٥٨﴾ فَلَمَّا تَرَىٰٓ الْجَمْعَانَ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمُدْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

61. അങ്ങനെ രണ്ടു സംഘവും കണ്ടപ്പോൾ മൂസായുടെ അനുചരന്മാർ പറഞ്ഞു: തീർച്ചയായും നാം പിടിക്കപ്പെട്ടവരായിപ്പോയല്ലോ.

﴿٥٩﴾ قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٠﴾

62. അദ്ദേഹം(മൂസാ) പറഞ്ഞു: ഒരിക്കലുമില്ല. തീർച്ചയായും എന്റെ കൂടെ എന്റെ രക്ഷിതാവുണ്ട്. അവൻ എനിക്കു വഴി കാണിച്ചുതരുന്നു.

فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطُّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿١٣﴾

63. അപ്പോൾ നാം മൂസാക്കു നിന്റെ വടി കൊണ്ടു കടലിൽ അടിക്കുക എന്നു ബോധനം നൽകി. അങ്ങനെ കടൽ പിളർന്നു. സമുദ്രത്തിന്റെ ഓരോ പാളിയും മറ്റൊരു പർവതം പോലെ ഉണ്ടായിരുന്നു.

وَأَرْسَلْنَا ثَمَّ الْآخِرِينَ ﴿١٤﴾ وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ ﴿١٦﴾

64. മറുകക്ഷിയേയും(ഫിരഔനും സൈന്യവും) നാം അവിടെക്കു അടുപ്പിച്ചു.

65. മൂസായേയും കൂടെയുള്ളവരെയും മുഴുവൻ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

66. പിന്നീട് നാം മറുകക്ഷിയെ(ഫിരഔനെയും സൈന്യത്തെയും) മുക്കിനശിപ്പിച്ചു.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾

67. അതിൽ തീർച്ചയായും ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്. എന്നാൽ അവരിൽ അധിക പേരും വിശ്വസിക്കുന്നവരായില്ല.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٨﴾ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴿١٩﴾

68. നിശ്ചയം നിന്റെ രക്ഷിതാവു തന്നെയാണ് ഐശ്വര്യവാനും കരുണാനിധിയും.

69. ഇബ്രാഹീമിന്റെ (പ്രവാചകൻ) വൃത്താന്തം അവർക്കു ഓതിക്കൊടുക്കുക.

قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٠﴾ قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْظِلُّ لَهَا عَاكِفِينَ ﴿٢١﴾

70. നിങ്ങൾ എന്തിനെയാണ് ആരാധിക്കുന്നതെന്ന് തന്റെ പിതാവിനോടും ജനതയോടും അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു സന്ദർഭം.

71. അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിക്കുകയും അവക്കു മുമ്പിൽ ജേനമിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ﴿٢٢﴾ أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يُضُرُّونَ ﴿٢٣﴾

72. അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ അവയതു കേൾക്കുമോ?

73. അഥവാ, നിങ്ങൾക്കു വല്ല ഉപകാരവും ചെയ്യുമോ? അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു വല്ല ഉപദ്രവവും ചെയ്യുമോ?

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٢٤﴾

74. അവർ പറഞ്ഞു: അല്ല. ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നത് ഞങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കുന്നു.

قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٢٥﴾ أَنْتُمْ وَعِبَادُكُمْ الَّذِينَ سَبَقُواكُمْ بِالْقَدَمُونَ ﴿٢٦﴾

75. അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: നിങ്ങൾ എന്തിനെയാണ് ആരാധിക്കുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

76. നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പൂർവ പിതാക്കളും.

﴿٧٨﴾ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٧﴾

77. എന്നാൽ അവ (പ്രതിമകൾ) എന്റെ ശത്രുക്കളാകുന്നു, ലോകരക്ഷിതാവൊഴികെ.

78. അതായത് എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ, എനിക്ക് മാർഗദർശനം നൽകുന്നവൻ.

﴿٧٩﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٨﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾

79. എന്നെ ഭക്ഷിപ്പിക്കുന്നവനും കുടിപ്പിക്കുന്നവനും.

80. ഞാൻ രോഗിയായാൽ അവൻ എനിക്ക് ശമനമേകുന്നു.

﴿٨١﴾ وَالَّذِي يُبَيِّنُ لِي مَا يَخْفَىٰ عَلَيَّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٠﴾

﴿٨٢﴾

81. എന്നെ മരിപ്പിക്കുകയും പിന്നീട് ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ.

82. പ്രതിഫല നാളിൽ (ആർ) എന്റെ തെറ്റുകൾ എനിക്ക് പൊറുത്തു തരണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അവൻ.

﴿٨٣﴾ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٢﴾ وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ

﴿٨٤﴾ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٣﴾

83. എന്റെ രക്ഷിതാവേ, എനിക്ക് നീ തത്വജ്ഞാനം നൽകുകയും എന്നെ നീ സജ്ജനങ്ങളിൽ ചേർക്കുകയും ചെയ്യേണമേ.

84. പില്ലാലക്കാരിൽ എനിക്ക് നീ സൽകീർത്തി ഉണ്ടാക്കേണമേ.

﴿٨٥﴾ وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ الْجَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٤﴾ وَأَغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ

85. എന്നെ നീ അനുഗ്രഹപൂർണ്ണമായ സ്വർഗത്തിന്റെ അവകാശികളിൽ പെട്ടവനാക്കേണമേ.

86. എന്റെ പിതാവിന് നീ പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണമേ. തീർച്ചയായും അദ്ദേഹം പിഴച്ചവരിൽ പെട്ടവനാകുന്നു.

﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٥﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾

87. അവർ(ജനം) പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ദിനം നീ എന്നെ അപമാനത്തിലാക്കരുതേ;

88. സ്വന്തം സന്താനങ്ങളും ഉപകരിക്കാത്ത ദിനം.

﴿٨٩﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٨﴾ وَأُزِلَّتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾

89. കുറ്റമറ്റ ഹൃദയവുമായി അല്ലാഹുവിങ്കൽ ചെന്നവർക്കൊഴികെ.

90. സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവർക്കായി (അന്ന്) സ്വർഗം അടുപ്പിക്കുന്നതാണ്.

﴿٩١﴾ وَوُزِنَتْ أَلْحَاجِمُ لِلْغَاوِينَ ﴿٩٠﴾ وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾

91. പിഴച്ചവർക്കായി നരകം (തുറന്നു) വെളിവാക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

92. നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചിരുന്നവ എവിടെയെന്നു അവർ ചോദിക്കപ്പെടും;

مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْظُرُونَكُمْ أَوْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٩٢﴾

93. അല്ലാഹുവിനെക്കൂടാതെ. അവർ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നുണ്ടോ? അല്ലെങ്കിൽ അവർ സഹായം നേടുന്നുണ്ടോ?

فَكَذَّبُوا فِيهَا لَهُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٣﴾ وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٤﴾

94. അങ്ങനെ അവരും(ആരാധ്യർ) പിഴച്ചവരും അതിൽ(നരകത്തിൽ) മുഖം കുത്തി വീഴ്ത്തപ്പെടുന്നതാണ്;

95. ഇബ്ലീസിന്റെ സൈന്യം മുഴുവനായും.

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٥﴾ تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٩٦﴾

96. അവിടെ വെച്ചു തർക്കിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ അവർ പറയും:

97. അല്ലാഹുവാണ് സത്യം. തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ വ്യക്തമായ വഴികേടിൽ തന്നെയായിരുന്നു.

إِذْ نُسِوِيكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٧﴾ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ

98. നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനോടു തുല്യരാക്കുമ്പോൾ.

99. ഞങ്ങളെ വഴി പിഴപ്പിച്ചതു ആ കുറ്റവാളികളാതെ മറ്റാരുമല്ല.

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿٩٨﴾ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿٩٩﴾

100. അതിനാൽ, ഞങ്ങൾക്ക് ശിപാർശകരായി ആരുമില്ല.

101. ഉറ്റ സുഹൃത്തുമില്ല.

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةٌ فَنَتُخَرُّ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٠﴾

102. അതിനാൽ, ഞങ്ങൾക്ക് മടങ്ങിപ്പോകാനൊത്തേകിൽ തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ സത്യ വിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിലാകുമായിരുന്നു.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠١﴾

103. അതിൽ തീർച്ചയായും ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്. എന്നാൽ അവരിൽ അധിക പേരും വിശ്വസിക്കുന്നവരായില്ല.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٢﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٣﴾

104. തീർച്ചയായും നിന്റെ രക്ഷിതാവു തന്നെയാകുന്നു പ്രതാപിയും കരുണാനിധിയും.

105. നൂഹിന്റെ ജനം ദൂതന്മാരെ നിഷേധിച്ചു.

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٤﴾ إِيَّاكُمْ رَسُولٌ آمِينٌ ﴿١٠٥﴾

106. അവരുടെ സഹോദരൻ നൂഹ് അവരോട് ‘‘നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നില്ലേ’’ എന്ന് ചോദിച്ച സന്ദർഭം.

107. തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസ്തനായ ദൂതനാകുന്നു.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۞ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ۞

108. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ സൂക്ഷിക്കുകയും എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

109. അതിന്റെ പേരിൽ പ്രതിഫലമൊന്നും ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചോദിക്കുന്നില്ല. എന്റെ പ്രതിഫലം ലോകരക്ഷിതാവികലാകുന്നു.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۞ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ لَكَ وَتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ۞

110. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ സൂക്ഷിക്കുകയും എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

111. അവർ പറഞ്ഞു: താഴ്ന്ന ആളുകൾ നിന്നെ പിന്തുടർന്നിരിക്കെ ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുകയോ?

وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ إِنْ حَسَابُهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ

112. അദ്ദേഹം(നൂഹ്) പറഞ്ഞു: അവരുടെ കർമ്മത്തെപ്പറ്റി എനിക്കെന്തറിയാം?

113. അവരുടെ വിചാരണ എന്റെ രക്ഷിതാവികലാകുന്നു. നിങ്ങൾ ബോധമുള്ളവരായെങ്കിൽ.

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ۞ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۞

114. സത്യവിശ്വാസികളെ ഒരിക്കലും ആട്ടിക്കളയുന്നവനല്ല ഞാൻ.

115. വ്യക്തമായ മുന്നറിയിപ്പുകാരനല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല ഞാൻ.

قَالُوا لَيْنَ لَمْ تَنْتَهَ يَدْنُوخٌ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ۞

116. അവർ പറഞ്ഞു: നൂഹേ, നീ ഇത് നിർത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ തീർച്ചയായും നീ എറുത്തു കൊല്ലപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലാകുന്നതാണ്.

قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ۞ فَأَفْتَحَ بَيْتِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجَّيْتِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۞

117. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ രക്ഷിതാവേ, നിശ്ചയം എന്റെ ജനം എന്നെ കളവാക്കിയിരിക്കുന്നു.

118. അതിനാൽ അവർക്കും എനിക്കുമിടയിൽ നീ വ്യക്തമായ തീരുമാനം എടുക്കണമേ. എന്നെയും എന്റെ കൂടെയുള്ള വിശ്വാസികളെയും നീ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യണമേ.

فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ۞

119. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെയും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പമുള്ളവരെയും നാം നിറക്കപ്പെട്ട കപ്പലിൽ രക്ഷപ്പെടുത്തി.

ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

120. പിന്നെ നാം ബാക്കിയുള്ളവരെ അതിനു ശേഷം നാം മൂക്കി നശിപ്പിച്ചു.

121. അതിൽ തീർച്ചയായും ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്. എന്നാൽ അവരിൽ അധിക പേരും വിശ്വസിക്കുന്നവരായില്ല.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾ كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾

122. തീർച്ചയായും എന്റെ രക്ഷിതാവ് തന്നെയാണ് പ്രതാപവാനും കരുണാനിധിയും.

123. ആദ് സമുദായവും ദൂതന്മാരെ നിഷേധിച്ചു.

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ إِيَّاكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾

124. അവരുടെ സഹോദരൻ ഹൂദ് അവരോട് നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നില്ലേ എന്ന് ചോദിച്ച സന്ദർഭം.

125. തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസ്തനായ ദൂതനാകുന്നു.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٢٦﴾

126. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ സൂക്ഷിക്കുകയും എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُمْنِي إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٧﴾

127. അതിന്റെ പേരിൽ പ്രതിഫലമൊന്നും ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചോദിക്കുന്നില്ല. എന്റെ പ്രതിഫലം ലോകരക്ഷിതാവിങ്കലാകുന്നു.

أَتَّبِعُونَ كُلَّ رِيحٍ ءَايَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٢٩﴾

128. ഉയർന്ന സ്ഥലങ്ങളിലൊക്കെ നിങ്ങൾ വെറുതെ ചിഹ്നങ്ങൾ(കെട്ടിടങ്ങൾ) ഉണ്ടാക്കുകയാണോ?

129. നിങ്ങൾക്ക് നിത്യവാസത്തിന്നെന്ന് പോലെ നിങ്ങൾ സൗധങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്നു.

وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٣١﴾

130. നിങ്ങൾ ബലാൽകാരം ചെയ്യുമ്പോൾ നിഷ്കൂറരായി ബലം പ്രയോഗിക്കുന്നു.

131. അതിനാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ സൂക്ഷിക്കുകയും എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

وَأَتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَمٍ وَبَيِّنَ

132. നിങ്ങൾക്ക് അറിയാവുന്ന(അനുഗ്രഹങ്ങൾ)മുഖേന നിങ്ങളെ സഹായിച്ചവനെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുക.

- 148. വയലുകളിലും കുല ഭാരം തൂങ്ങിയ ഈന്തപ്പനത്തോടങ്ങളിലും?
- 149. നിങ്ങൾ സന്തോഷത്തോടെ പർവതങ്ങളിൽ വീടുകൾ തുരന്നുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
- 150. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ സൂക്ഷിക്കുകയും എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

وَلَا تَطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥١﴾ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٢﴾

- 151. അതിക്രമകാരികളുടെ കൽപന നിങ്ങൾ അനുസരിക്കാതിരിക്കുവിൻ.
- 152. ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുകയും നന്മ ചെയ്യാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ (കൽപനകൾ)

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسْحَرِينَ ﴿١٥٣﴾ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ
كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٤﴾

- 153. അവർ പറഞ്ഞു: നിശ്ചയം നീ മാരണം ബാധിച്ചവരിൽ പെട്ടവനാകുന്നു.
- 154. നീ ഞങ്ങളെപ്പോലുള്ള ഒരുവൻ മാത്രമാകുന്നു. അതിനാൽ, നീ സത്യവാന്മാരിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം കൊണ്ടുവരൂ.

قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾

- 155. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഇതാ ഒരൊട്ടകം. അതിനു വെള്ളം കുടിക്കാൻ ഒരു നിശ്ചിത ദിവസമുണ്ട്. നിങ്ങൾക്കു വെള്ളം കുടിക്കുവാനും ഒരു നിശ്ചിത ദിനമുണ്ട്.

وَلَا تَمَسُّوهَا بِسَوْءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٥٦﴾

- 156. നിങ്ങൾ അതിനെ ഉപദ്രവിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. (അങ്ങനെ ചെയ്താൽ) യോനകമായ ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷ നിങ്ങളെ പിടികൂടും.

فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَدِيمِينَ ﴿١٥٧﴾ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا
كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٨﴾

- 157. എന്നാൽ അവർ അതിനെ അറുകൊല ചെയ്തു. അതുവഴി അവർ വേദത്തിലാവുകയും ചെയ്തു.
- 158. അങ്ങനെ അവരെ ശിക്ഷ പിടികൂടി. നിശ്ചയം അതിൽ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്. അവരിൽ അധിക പേരും വിശ്വസിക്കുന്നവരായില്ല.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ

- 159. തീർച്ചയായും നിന്റെ രക്ഷിതാവു തന്നെയാകുന്നു പ്രതാപിയും കരുണാനിധിയും.
- 160. ലൂത്തിന്റെ ജനത ദൂതന്മാരെ കളവാക്കി.

إِذْ قَالَ لَهُمْ لُوطٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦٠﴾ إِيَّايَ لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

161. അവരുടെ സഹോദരൻ ലൂത്ഃ അവരോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നല്ലേ?

162. തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസ്തനായ ദൂതനാകുന്നു.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ۝

163. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ സൂക്ഷിക്കുകയും എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

164. ഇതിന്റെ പേരിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല. എന്റെ പ്രതിഫലം ലോകരക്ഷിതാവിങ്കൽ മാത്രമാകുന്നു.

165. (വികാരശമനത്തിനായി)നിങ്ങൾ ലോകരിൽ ആണുങ്ങളുടെ അടുക്കൽ പോവുകയാണോ?

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ۝

166. നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി സൃഷ്ടിച്ച ഇണകളെ വെടിയുകയുമാണോ? അല്ല, നിങ്ങൾ അതിക്രമികളായ ജനതയാകുന്നു.

قَالُوا لَيْنَ لَمْ تَنْتَهَ يَنْلُوطْ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ۝

167. അവർ പറഞ്ഞു: ലൂത്ത്, നീ(ഈ ഉപദേശത്തിൽനിന്ന്) വിരമിച്ചില്ലെങ്കിൽ നിശ്ചയം നീ (നാട്ടിൽനിന്ന്)പുറത്താക്കപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കും.

قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ۝ رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ۝

168. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയെ വെറുക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലാകുന്നു.

169. (അദ്ദേഹം പ്രാർഥിച്ചു:) എന്റെ രക്ഷിതാവേ, എന്നെയും എന്റെ കുടുംബത്തെയും ഇവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽനിന്ന് നീ രക്ഷിക്കേണമേ.

فَنَجِّينَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ۝ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْبِ ۝

170. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്തെയും മുഴുവൻ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി.

171. പിന്മാറി നിന്ന ഒരു കിഴവിയെ ഒഴിച്ചു.

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ۝ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ۝

172. പിന്നീട് മറ്റുള്ളവരെ നാം തകർത്തുകളഞ്ഞു.

173. അവരുടെ മേൽ ഒരു തരം മഴ വർഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. മുന്നറിയിപ്പ് നൽകപ്പെട്ടവർക്ക് ലഭിച്ചത് എത്ര ചീത്ത മഴ.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ۝

- 174. തീർച്ചയായും അതിൽ(ജനത്തിന്) ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്. അവരിൽ അധിക പേരും വിശ്വസിക്കുന്നവരായില്ല.
- 175. തീർച്ചയായും നിന്റെ രക്ഷിതാവ് തന്നെയാണ് പ്രതാപിയും കരുണാനിധിയും.
- 176. ഐക്യവാസികളും ദൂതന്മാരെ കളവാക്കി.

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ إِيَّاكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَمِينٍ

- 177. ശുഐബ് അവരോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നില്ലേ?
- 178. തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസ്തനായ ദൂതനാകുന്നു.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٧٨﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجِرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٧٩﴾

- 179. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ സൂക്ഷിക്കുകയും എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.
- 180. ഇതിന്റെ പേരിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല. എന്റെ പ്രതിഫലം ലോകരക്ഷിതാവിങ്കൽ മാത്രമാകുന്നു.

﴿١٨٠﴾ أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَلْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٢﴾

- 181. നിങ്ങൾ അളവ് പൂർത്തിയാക്കുവിൻ. നിങ്ങൾ (ജനത്തിന്) നഷ്ടമുണ്ടാക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലാകരുത്.
- 182. നിങ്ങൾ നേരായ ത്രാസ്സുകൾ കൊണ്ട് തൂക്കുക.

﴿١٨٣﴾ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعَثُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٤﴾

- 183. ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ സാധനങ്ങൾ കമ്മിയാക്കാതിരിക്കുവിൻ. നാശകാരികളായി ഭൂമിയിൽ വിഹരിക്കാതിരിക്കുവിൻ.

﴿١٨٥﴾ وَأَتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّ الْأُولِينَ ﴿١٨٦﴾

- 184. നിങ്ങളെയും പൂർവ്വ തലമുറകളെയും സൃഷ്ടിച്ചവനെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

﴿١٨٧﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسْحَرِينَ ﴿١٨٨﴾ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَطُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٩﴾

- 185. അവർ പറഞ്ഞു: തീർച്ചയായും നീ മാരണം ബാധിച്ചവരിൽ പെട്ടവനാണ്.
- 186. നീ ഞങ്ങളെപ്പോലുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ മാത്രമാകുന്നു. കള്ളം പറയുന്നവരിൽ പെട്ടവനായിട്ടാണ് നിന്നെ ഞങ്ങൾ കരുതുന്നത്.

﴿١٩٠﴾ فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٩١﴾

- 187. അതിനാൽ നീ സത്യവാന്മാരിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ ആകാശത്തുനിന്ന് ഒരു ക്ഷണം ഞങ്ങളുടെ മേൽ വീഴ്ത്തിക്കാണിക്കുക.

قَالَ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ الظُّلَّةِ
 إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾

- 188. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി എന്റെ രക്ഷിതാവ് ഏറെ അറിയുന്നവനാണ്.
- 189. അങ്ങനെ അവർ അദ്ദേഹത്തെ കളവാക്കി. അതിനാൽ (മേഘ)തണലുള്ള ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷ അവരെ പിടികൂടി. നിശ്ചയം അത് ഭയങ്കര ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷ തന്നെയായിരുന്നു.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ
 الرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾

- 190. തീർച്ചയായും അതിൽ ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്. എന്നാൽ അവരിൽ അധിക പേരും വിശ്വാസികളായില്ല.
- 191. നിശ്ചയം നിന്റെ രക്ഷിതാവ് തന്നെയാണ് പ്രതാപിയും കരുണാനിധിയും.

وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾

- 192. തീർച്ചയായും ഇത് (ബുർആൻ) ലോക രക്ഷിതാവ് അവതരിപ്പിച്ചത് തന്നെയാകുന്നു.
- 193. പരിശുദ്ധാത്മാവ് (ജിബ്‌രീൽ) അതുമായി ഇറങ്ങി;

عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٤﴾ بِلسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ﴿١٩٥﴾

- 194. നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ. നീ താക്കീത് നൽകുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആകുന്നതിനു വേണ്ടി.
- 195. സ്പഷ്ടമായ അറബിഭാഷയിൽ.

وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٦﴾ أَوْلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاتُ
 بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٩٧﴾

- 196. തീർച്ചയായും അത് മുർഗാമികളുടെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലുണ്ട്.
- 197. ഇസ്രായേൽ സന്തതികളിലെ പണ്ഡിതന്മാർക്ക് അതെപ്പറ്റി അറിയാം എന്ന കാര്യം അവർക്ക് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായിരിക്കുന്നില്ലേ?

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٨﴾ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا
 كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٩﴾ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾

- 198. നാം അത് അനറബികളിൽ ഒരാളുടെ മേൽ അവതരിപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ
- 199. അങ്ങനെ അയാൾ അത് അവർക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകയും ചെയ്താൽ അവർ വിശ്വസിക്കുമായിരുന്നില്ല.
- 200. അപ്രകാരം കുറ്റവാളികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നാം അതിനെ (ബുർആൻനിഷേധത്തെ) പ്രവേശിപ്പിച്ചു.

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٠١﴾ فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾

- 201. വേദനാജനകമായ ശിക്ഷ കാണുവോളം അവർ അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയില്ല.
- 202. അതാകട്ടെ അവർ ഓർക്കാത്ത അവസ്ഥയിലായിരിക്കും അവർക്കത് വന്നെത്തുക.
- 203. അപ്പോൾ അവർ ചോദിക്കും: ഞങ്ങൾക്ക് അൽപം അവധി നൽകപ്പെടുമോ?

أَفَعَذَابُنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾ أَفَرَأَيْتَ إِن مَّتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَعُونَ ﴿٢٠٧﴾

- 204. അപ്പോൾ നമ്മുടെ ശിക്ഷയെയാണോ അവർ ധൃതി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നത്?
- 205. നീ ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടോ, നാം അവർക്ക് വർഷങ്ങളോളം സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ആസ്വദിപ്പിച്ചു.
- 206. പിന്നീട് അവർ താക്കീത് നൽകപ്പെട്ടിരുന്നത്(ശിക്ഷ) അവർക്ക് വന്നെത്തുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിലും.
- 207. അവർക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരുന്ന സുഖസൗകര്യങ്ങളൊന്നും അവർക്ക് ഒരു പ്രയോജനവും ചെയ്യുകയില്ല.

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾ ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٠٩﴾

- 208. ഒരു പട്ടണത്തെയും, അതിനൊരു മുന്നറിയിപ്പുകാരനില്ലാതെ നാം നശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല.
- 209. ഓർമ്മപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടിയത്രെ അത്. നാം അക്രമം ചെയ്യുന്നവനല്ല.

وَمَا تَنْزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ﴿٢١٠﴾ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾

- 210. ഇതുമായി(വുർആൻ) പിശാചുക്കൾ ഇറങ്ങിവന്നിട്ടില്ല.
- 211. അവർക്കത് ചേരുകയില്ല. അവർക്കതിന് സാധിക്കുകയുമില്ല.

إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْرُؤُونَ ﴿٢١٢﴾ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ﴿٢١٣﴾

- 212. നിശ്ചയം, അവർ(വുർആൻ) കേൾക്കുന്നതിൽനിന്ന് അകറ്റപ്പെട്ടവരാകുന്നു.
- 213. അതിനാൽ, അല്ലാഹുവോടൊപ്പം നീ മറ്റൊരു ദൈവത്തെയും വിളിച്ചു പ്രാർഥിക്കരുത്. അങ്ങനെയായാൽ നീ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കും.

وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٤﴾ وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٥﴾

- 214. നീ നിന്റെ അടുത്ത ബന്ധുക്കൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുക.
- 215. നിന്നെ പിന്തുടരുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് നിന്റെ (അനുകമ്പയുടെ)ചിറക് താഴ്ത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക.

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٦﴾

216. അവർ നിന്നെ ധിക്കരിക്കുന്ന പക്ഷം നീ പറയുക: നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനാൽ ഞാൻ ഉത്തരവാദിയല്ല.

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾ الَّذِي يَرِنُكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾

217. പ്രതാപിയും കരുണാനിധിയുമായവന്റെ മേൽ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുക.

218. നീ നിന്നാൽ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ നിന്നെ കാണുന്നവനെത്ര അവൻ.

وَتَقَلُّبِكَ فِي السَّجْدَيْنِ ﴿٢١٩﴾ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٢٠﴾

219. സാഷ്ടാംഗം ചെയ്യുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായുള്ള നിന്റെ ചലനവും (കാണുന്നവനെത്ര).

220. നിശ്ചയം, അവൻ എല്ലാം കാണുന്നവനും കേൾക്കുന്നവനുമായവനും.

هَلْ أَتَيْتُكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ﴿٢٢١﴾ تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ

221. (പ്രവാചകരെ പറയുക) ആരുടെ മേലാണ് പിശാചു ഇറങ്ങുന്നതെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അറിയിച്ചു തരട്ടെ.

222. പെരും നുണയന്മാരും പാപികളുമായ എല്ലാവരുടെ മേലും ഇറങ്ങും.

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴿٢٢٢﴾ وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ

223. അവർ (പിശാചിലേക്ക്)ചെവി കൊടുത്തു കേൾക്കുന്നു. അവരിൽ അധിക പേരും കള്ളം പറയുന്നവരാകുന്നു.

224. കവികളാകട്ടെ, ദുർമാർഗികളാകുന്നു അവരെ പിൻപറ്റുന്നത്.

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٣﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ

225. അവർ എല്ലാ താഴ്വരകളിലും അലഞ്ഞുനടക്കുന്നവരാണെന്ന് നീ കണ്ടില്ലേ?

226. അവർ പ്രവർത്തിക്കാത്തത് അവർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ

بَعْدِ مَا ظَلَمُوا ۗ وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٤﴾

227. വിശ്വസിക്കുകയും സഭകർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും അല്ലാഹുവെ ധാരാളം സ്മരിക്കുകയും അക്രമിക്കപ്പെട്ട ശേഷം (ആത്മരക്ഷാർത്ഥം)പ്രധിരോധിക്കുകയും ചെയ്തവരോടുകൂടെ. തങ്ങൾ എന്ത് പരിണതിയിലാണ് തിരിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നതെന്ന് അക്രമികൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും.

